

वारुणिः

“वभौ स भिन्दन् दृढतस्करज्ञान्
वार्यमलाभङ्ग इव प्रवृत्तः ॥”

कलसौ । इति धरुणिः ।

वारीटः, पुं, (वार्यो गजवन्धनभूषामेटतीति ।
इट + कः ।) हस्ती । इति शब्दमाला ।

वारीशः, पुं, (वारीशामीशः ।) समुद्रः । इति
हेमचन्द्रः । ४ । १३६ ॥

वारः, पुं, (वारवति रिपूति । इ + णिच् +
वाङ्कुलकात् उण् ।) विजयकुञ्जरः । इति
हारावली । १६० ॥

वारटः, पुं, खट्विः । अन्नश्या । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ।

वारुणं, क्ली, (वरुणो देवतास्येति । वरुण +
अच् ।) जलम् । इति राजनिघण्टुः । (शत-
भिवानञ्चम् । यथा, तिपितम् ।

“वारुणेन समायुक्ता मधो कृष्णा त्रयोदशी ।
गङ्गायां यदि लभ्येत स्वयं गृहशतैः समा ॥”

उपपुराणविशेषः । यथा, देवीभागवते । १ ।
३ । १५ ।

“वारुणं कालिकास्य च शान्तं नन्दकृतं
युभम् ।

सौरं पाराशरप्रोक्तमादिखं चातिविस्तरम् ॥”

पुं, भारतस्य खखविशेषः । यथा, विष्णुपुराणे ।
२ । ३ । ६ ।

“इन्द्रदीपलया सौम्यो गन्धर्वस्य वारुणः ॥”
वरुणस्यस्विति, वि । यथा,—

“पश्चिमे पुण्यदन्तश्च वारुणश्च प्रशस्तते ।
उत्तरेण तु भ्रमार्तं सौम्यश्च युभर्भवेत् ॥

उदुम्बरस्तथा पान्ये वारुणे पिप्यलः युभः ।
ब्रह्मस्योत्तरतो घन्यो विपरीतास्यसिद्धये ॥”

इति मात्स्ये २२६ अध्यायः ॥
(यथा च महाभारते । ३ । १०२ । १ ।

“समुद्रं ते समाश्रित्य वारुणं निधिमम्भसाम् ।
कालेयाः संप्रवर्षन्ते त्रैलोक्यस्य विनाशने ॥”

वारुणकर्म, क्ली, (वारुणं जलवन्धन्य कर्मम् ।)
जलाशयखननादि । तस्य शुभाशुभकालादि
यथा,—

यम उवाच ।

“सुदिने शुभनक्षत्रे चन्द्रताराबलेयुते ।
सप्ततुस्तु भवेद्यत्र काले तस्मिन् विधिः स्मृतः ॥

सप्ततौ तु स्रतं कर्तुः संपूर्णस्तम्बोरथः ।
कर्कटे पुत्रलाभस्तु सौख्यं तु मकरे भवेत् ॥

मौने यशोऽर्चनाभस्तु क्रमं च सुवहूदकम् ।
त्रये च मिथुने दृढिवृष्टिके निर्जलं भवेत् ॥

पिष्टदृष्टिस्तु कन्यायां तुलायां सबलवृष्टिः ।
सिंहे मेघे धनं नाशं जलस्य कुर्वते द्विज ।

तथा चैतेषु लघुषु वारुणं कर्म नो दिशेत् ॥”

इति बह्विपुराणे वारुणारानप्रतिष्ठानामा-
ध्यायः ॥

वारुणिः, पुं, (वरुणस्यापत्यं पुमान् । वरुण +
इत् ।) अगस्त्यमुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
(यथा, महाभारते । ३ । १०५ । १ ।

वारुणो

“समुद्रं च समासाद्य वारुणिर्भगवानृषिः ।
उवाच सहितान् देवानृषींश्चैव समागतान् ॥

अहं लोकाहितार्थं वै पित्राभि वरुणालयम् ॥”

वशिष्ठः । यथा, महाभारते । १ । ६६ । ७ ।
“स वारुणस्तपस्तेषु तस्मिन् भरतसत्तमम् ।

वने पुण्यकृतो अष्टः स्वादुम्भनफलोदके ॥”

त्रिगनापुत्रभेदः । यथा, महाभारते । १ । ६५ । ४० ।
“तार्क्ष्यचारिणश्चैव तथैव गुरुवारुणौ ।

वारुणिवारुणश्चैव वेनतेयाः प्रकीर्तिताः ॥”

भृगुः । यथा, शतपथब्राह्मणे । १ । १ । ६ । १ ।
“भृगुर्ह वै वारुणिः । वरुणं पितरं विद्ययाति-
मेने । तद् वरुणो विदाश्चकार ॥”

वारुणो, स्त्री, (वरुणस्यैषम् । “तस्यैदम् ॥” ४ ।
३ । १२० । इत्यण् । ङीप् ।) सुरा । (यथा,
मनौ । १ । १२७ ।

“अज्ञानाद्दारुणो पीत्वा संस्कारोव शुध्यति ।
मतिपूर्वमनिर्द्वेष्यं प्राधान्तिकमिति स्थितिः ॥”

मदिराधिष्ठात्री देवी । यथा, विष्णुपुराणे । १ ।
६ । ६३ ।

“किमेतदिति सिद्धानां दिवि चिन्तयतां ततः ।
वभूव वारुणो देवी मदाचूर्णितलोचना ॥”

“वारुणो मदिराधिष्ठात्री देवी ॥” इति तट्टी-
कार्या श्रीधरस्वामी । वरुणपत्नी । वारुणी-
वल्लभशब्ददर्शनात् ॥ यथा, महाभारते । १ ।
६ । ६ ।

“यस्यामास्तं स वरुणो वारुणश्च समन्वितः ।
दियरत्नाम्बरधरो दिवाभरणभूषितः ॥”

नदीविशेषः । यथा, गो० रामायणे । १ । ७० । १२५ ।
“पूर्वैश्च वारुणो तीर्त्वा क्रुद्धश्चैव सरस्वतीम् ।

सरासि च प्रपुञ्जानि नदीश्च विमलोदकाः ॥”

पश्चिमदिक् । इत्यमरः । १ । ३ । ५१ । (यथा,
नैषधचरिते । ४ । ६० ।

“वद विधुमुदमाजि मदीरितै-
स्यनसि किं दिग्गजविधया विधुम् ।

किमु दिवं पुनरेति घदीदृशः
पतित एव निषेध हि वारुणोम् ॥”

विद्याविशेषः । यथा, तैत्तिरीयोपनिषदि ।
३ । ऋतीयवज्राम् ६ । षडानुवाके । “आनन्देन
जातानि जीवन्ति । आनन्दं प्रयत्यभिसंविश-
न्तीति । सेवा भागवती वारुणी विद्या ॥”

अन्धानां ह्याधाविशेषः । यथा, अश्ववेदेके ।
३ । १७३ ।

“शुद्धस्फटिकवङ्गाशा सुस्निग्धा चैव वारुणी ॥”
शतभिवानञ्चम् । इति हेमचन्द्रः ॥ गच्छ-
कृत्वा । इति मेदिनी । षे, इच् । इन्द्रवारुणी ।

दूष्मा । इति राजनिघण्टुः । शतभिवानञ्च-
युक्तचैत्रकृष्णत्रयोदशी । यथा, स्कन्दपुराणे ।

“वारुणेन समायुक्ता मधो कृष्णा त्रयोदशी ।
गङ्गायां यदि लभ्येत स्वयं गृहशतैः समा ॥”

वारुणं शतभिवान् ।

“शनिवारसमायुक्ता सा महावारुणी स्मृता ।
गङ्गायां यदि लभ्येत कोटिख्यं गृहैः समा ॥

वारुण्डः

सुगन्धोगसमायुक्ता शनौ शतभिवान् यदि ।
महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुहुरेत ॥

अत्र संज्ञाविधिः सार्धकलाय निमित्तस्त्विन भास-
पत्तनियुक्तेखानन्तरं महावारुणीमहामहा-
वारुण्यायुक्तेखनीये । तेन चैव मासि कृष्ण-
पक्षे त्रयोदश्यां तिथौ महावारुण्यां महा-
महावारुण्यां यथायथं प्रयोज्यम् । न चात्र ।

“स्नानं कुर्वन्ति या नार्यश्चन्ते शतभिवान् गते ।
सप्तजम्ब गधेयुक्ता दुर्भगा विधवा ध्रुवम् ॥”

इति ॥

“त्रयोदश्यां तृतीयायां दशम्याश्च विशेषणः ।
शुद्धविट्स्त्रिययाः स्नानं नाचरेयुः कथञ्चन ॥”

इति प्रचेतोजावाजिवचनाभ्यां स्त्रीणां शुद्धादी-
नाश्च स्नाननिषेध इति वाच्यम् ।

“भोगाप क्रियते यत् स्नानं यादृच्छिकं नरैः ।
तन्निषिद्धं दशम्यादौ नित्यनेमित्तिके न तु ॥”

इति हेमाद्रिद्वैतवचनेन रागप्राप्तज्ञान एव
निषेधान् नञ्चैरपि तथा कल्पनात् । अत्र

त्रयोदश्यां पूर्णायां पूर्वाह्नितरकावे नक्षत्रादि-
सत्त्वे परदिने पूर्वाह्ने तिथिनञ्चत्रलाभेऽपि पूर्वं-
दिन एव स्नानम् । राजावपि वारुण्यादिषु

गङ्गायां स्नानम् ।

“दिवा रात्रौ च सन्ध्यायां गङ्गायाश्च प्रसङ्गतः ।
स्नात्वाश्चमेधर्चं पुण्यं गृहेऽप्युद्धृतत्जलेः ॥”

इति ब्रह्माण्डपुराणे सामान्यतः प्रतिप्रसवात् ।
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * । वरुणप्रितरुन्दा-
वनस्यकदम्बतरुकोटरनिःसृतबलदेवपीतवारुणौ ।

यथा,—

पाराशर उवाच ।

“वने विचरतरुस्य सह गोपैर्महात्मनः ।
मातुवच्छद्वरुणस्य शेषस्य धरुणीधृतः ।

निध्यादितोरुकायंस्य कार्योत्तर्विचारिणः ।
उपभोगार्थमन्वर्थं वरुणः प्राह वारुणीम् ॥

अभीष्टा सर्वदा यस्य महिरे त्वं महौचसः ।
अनन्तस्योपभोगाय तस्य गच्छ सुदे युभे ॥

इत्युक्त्वा वारुणो तेन सन्निधानमथाकरोत् ।
रुन्दावनवनोत्पन्नकदम्बतरुकोटरे ।

विचरन् बलदेवोऽपि मदिरागन्धसुखमम् ।
आप्राय मदिरातर्षमवापाथ पुरातनम् ॥

ततः कदम्बान् सहवा मद्बधारां च लाङ्गली ।
पतन्तीं वीक्ष्य सैन्धेय प्रययौ परमां सुदम् ॥”

पयौ च गोपगोपीभिः समवेतो सुदान्वितः ।
उपगोयमानो ललितं गीतवादाविशारदैः ॥”

इति विष्णुपुराणे ५ अंशे २५ अध्यायः ॥
वारुणीवल्लभः, पुं, (वारुण्या वल्लभः । वारुणी-
वल्लभा यस्येति वा ।) वरुणः । इति शब्दमाला ।

वारुणः, पुं, कर्णिकाराजा । इति मेदिनी । हे, ३३ ।
तन्मते पवर्गोयादिः । किन्तु रुधातोः उक्-
प्रत्ययनिष्पन्नात् अन्तःस्थादौ लिखितः ।

वारुणः, पुं क्ली, (इ + उक् ।) नौसकपात्रम् ।
नेत्रमलम् । कर्णमलम् । इति मेदिनी । तै,
३३ ॥